Написав Артемук Мирослава
Субота, 18 лютого 2023, 21:39

Куди сьогодні котиться наш світ?
Яким сьогодні стало християнство?
Який сьогодні залишаєм слід?
Куди пішли Любов, Єдинство, Братство?

Куди, скажіть, куди сьогодні йдем?
Чого ж в житті нам ще не вистачає?
Що у цей світ сьогодні ми несем,
І Що в цім світі з вами ще шукаєм?

На що сьогодні з вами стали схожі?
До чого душі і серця горять?
Чому забули, що ми – діти Божі?
Й за все ми будем відповідь давать…

Як боляче дивитись на нас нині
У цей складний й водночас , вільний час
Так тяжко відшукать християнина
В якому вогник віри ще не згас.

Так тяжко відшукать таку людину,
Яка всім серцем віддана Христу…
Яка в час спеки, чи в холодну днину,
Простягне руку помочі свою.

Багато так, шукають лиш для себе,
Щоб в усіх справах були користь й зиск…
І дивиться на все це з сумом небо…
Й ховається за обрій сонця диск…

Кудись поділась простота Христова,
Любов, єдинство, віра, благодать…
Натомість- зрада, і розлука з Богом,
Бажання брати, а не віддавать.

Багато зла, і заздрості, і люті,
Ненависть, підлість, гіркота й обман.
Знівечені гріхом, побиті душі,
Людські серця вже огорнув туман.

Давно уже на Бога не чекають,
І не шукають зустрічі із Ним…
Лиш на майбутнє плани всі складають…
Та чи є місце для Ісуса в нім?

Ми так собі багато дозволяєм,
Давно вже стерта святості межа.
І день за днем, живем й не помічаєм,
Що ми відходим далі від Христа.

НЕ помічаєм, що не стало сили.
Вогонь у серці вже давно погас,
Що ми так рідко Господу молились…
Ми всі поснули. Й мені шкода нас.

Якщо Господь прийде до нас з судами,
Якими на вагах Він нас знайде?
Що Він нам скаже? Як Він вчинить з нами?
Задумаймось… Опинимося де?

Чи будем ми в числі 5 розумних?
Чи будем поправляти каганці?
Чи будемо в числі тих легкодухих,
В яких нема потреби у Отці?

Останній час…Який він не надійний…
Свобода в нас зіграла свій злий жарт:
Бо ти неначе від усього вільний,
І в той же час, ти є усього раб.

Собі ніхто ні в чому не відмовить.
Навіщо це потрібно? Можна ж все?
Ось той і той, ще гірше мого робить
І їм із рук теж сходить геть усе…

А той побудував ТАКИЙ будинок,
Машину не одну собі придбав…
А , що , я гірший? Я така ж людина…
А Бог стоїть…Як і раніш стояв…

Нікому Бог сьогодні не потрібен.
І плачуть, плачуть гірко небеса.
Відкинули СВОЇ Святого Сина…
Відкинули СВОЇ свого Отця…

За всім, що в світі ми нажаль погнались,
Та що у Бога , любі, здобули?
Кому в житті вгодити намагались?
Кому усе, що мали віддали?

Стоїть Господь. І нас давно чекає.

Тож з усіх сил до Нього поспішім,
Допоки Він з любов'ю закликає
У Свій прекрасний, в Свій небесний дім.

Давайте зміним ми приорітети,
І оберемо – жити для Христа.
Щоб ми для себе всі могли померти,
Щоб сила Божа в нас всіх ожила.

До цього всіх нас друзі закликаю.
Ім'ям Ісуса всіх благословляю.
Амінь.09.01.2023р.